

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a ...ügyvezető igazgató által képviselt felperesnek a dr. Szabó Erzsébet jogtanácsos által képviselt Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatala Hatósági Főosztály Közép-Magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság által 2008. május 6. napján hozott 13.K.34.930/2007/4. számú ítélet ellen az alperes által 6. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 13.K.34.930/2007/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az adóhatóság a 2006. október 18-án és 2006. november 3-án lefolytatott ellenőrzés során megállapította, hogy a felperes a telephelyén lévő üzletében be nem jelentett alkalmazottakat foglalkoztat.

Az adóhatóság az ellenőrzés alapján 2007. január 16. napján hozott elsőfokú határozatban a felperest mulasztási bírsággal sújtotta, és elrendelte a B....kerület szám alatti üzlet 12 nyitvatartási napra történő lezárását.

A felperes az elsőfokú határozatot és az előzetes egyeztetés alapján készült üzlet lezárásról szóló értesítést 2007. január 16-án az adóhatóság hivatali helyiségében átvette. Az értesítésben az üzlet lezárás kezdő időpontjaként 2007. február 28. napja került megjelölésre.

A felperes 2007. január 31-én fellebbezést nyújtott be, kérte a mulasztási bírság mérséklését és az üzlet bezárásra vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezését. Az alperes a 2007. március 30. napján hozott 8429257748 számú határozatában a mulasztási bírságot kiszabó és üzlet lezárást elrendelő elsőfokú adóhatósági határozatot helybenhagyta.

Az adóhatóság ellenőrei 2007. február 28-án az üzlet lezárást nem tudták foganatosítani, mivel az üzletet 2006. december 20-tól egy másik adózó, a V.V.Kft. üzemeltette B.... kerület Önkormányzat Polgármesteri Hivatala /a továbbiakban: polgármesteri hivatal/ által kiadott működési engedély alapján.

A felperes képviselője 2007. március 1. napján feladóvevénnyel igazolta, hogy üzletének működési engedélyét 2007. február 27-én a polgármesteri hivatalnak visszaadta.

Az elsőfokú adóhatóság a 2007. május 23. napján hozott elsőfokú határozatban a felperes terhére - üzletlezárás foganatosításának megghiúsítása miatt - 2.160.000 Ft összegű mulasztási bírságot szabott ki.

A felperes fellebbezésében kérte a határozat hatályon kívül helyezését arra alapítottn, hogy üzlethelyiségét a M.J.Kft.-vel kötött megállapodás alapján üzemeltette, és e gazdasági társaság 2007. február 14-én a megállapodást egyoldalúan, azonnali hatállyal felmondta. Hivatkozott arra, hogy emiatt adta vissza üzemeltetésre jogosító működési engedélyét, és mivel 2007. február 28-tól már nem rendelkezett jogosultsággal a helyiség üzemeltetésére, annak lezárását sem hiúsíthatta meg.

Az alperes a 2007. szeptember 12. napján hozott 8529654029 számú határozatában az üzletlezárás foganatosításának megghiúsítása miatt bírságot kiszabó elsőfokú határozatot helybenhagyta. Érdemi döntését az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ 72.§ /1/ bekezdés 1/ pontjában, /5/ bekezdésében, /12/ bekezdésében foglaltakra alapította. Határozatát azzal indokolta, hogy a felperes eljárása a jogszabályi előírások megkerülésére, az adóhatóság által a vele szemben alkalmazott üzletlezárás megakadályozására irányult, ami bizonyítottan be is következett. A felperes terhére értékelte, hogy nem értesítette az adóhatóságot arról, hogy 2006. december 20-tól már más adózó működteti az üzlethelyiséget, és utalt a felperes, a M-J.Kft. és az üzletlezárás időpontjában helyszínen tevékenységet végző 2006. december 20. napjától működési engedéllyel rendelkező V.V.Kft. között személyi összefonódásra. E körben kiemelte, hogy e három cég tagjai és vezető tisztségviselői ugyanazon személyek, fő tevékenységi körük is azonos, a 2006. november 3-án létesített és 2007. január 23-án bejegyzett V.V.Kft a felperes tevékenységének kimentését, illetve tevékenységének akadálymentes folytatását tette lehetővé. Hivatkozott arra is, hogy az üzemeltetési megállapodás felmondásáról szóló okirat tartalmi hitelessége megkérdőjelezhető, és „életszerűtlennek” értékelte, hogy a felperes üzemeltetésében lévő üzletet párhuzamosan egy másik cég is működtethesse.

A felperes keresetében kérte a 8529654029 számú alperesi határozat elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését. Azzal érvelt, hogy a határozatok megalapozatlanok, feltételezéseken alapulnak, működési engedélyét nem az üzletlezárás megakadályozása céljából adta le, hanem olyan indokok alapján, amelyek a közigazgatási eljárás során azért nem merültek fel, mert ezekre vonatkozó kérdéseket az adóhatóság az ügyvezetőnek nem tett fel. Kifejtette, hogy az üzletlezárás időpontjában rajta kívül álló okból nem rendelkezett jogosultsággal az üzlet működtetésére, ezért a szankció alkalmazását nem az ő magatartása vagy mulasztása hiúsította meg, az önhibáján kívüli okból következett be.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaposnak találta, és az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú adóhatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

Azt állapította meg, hogy az alperes nem tett eleget a tényállás tisztázási kötelezettségének, ezért határozata megalapozatlan. Az új eljárásra előírta az üzletlezárás körülményeinek vizsgálatát azzal, az adóhatóság felhívhatja a felperest bármilyen irat csatolására, állításainak igazolására, ennek kapcsán nyilatkozatokat is vehet fel, és kapcsolódó vizsgálatokat is végezhet a M.J.Kft-nél, illetve a V.V.Kft-nél annak tisztázása illetve bizonyítása érdekében, hogy az üzletlezárás megghiúsítása egészben vagy részben a felperes tevékenysége volt-e. Utalt arra is, hogy az alperesnek érdemi döntését bizonyítékokkal, illetve kellő részletességű indokolással alátámasztottan kell meghoznia.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte annak hatályon kívül helyezését, a felperes keresetének elutasítását. Azzal érvelt, hogy a tényállást tisztázta, az adóhatósági határozatok megalapozottak. Az ítélet olyan iránymutatást ad az új eljárásra és olyan bizonyítási cselekmények elvégzésére hívja fel az adóhatóságot, amelyekről újabb „értékelhető bizonyíték nem várható”. Az volt az álláspontja, hogy a határozatában foglaltak „egyértelműen bizonyítják felperesnek az üzletlezárási szankció megghiúsítására irányuló szándékát”.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet ellenkérelem előterjesztése céljából megküldte a felperesnek, a küldemény „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza, így szabályszerűen kézbesítettnek tekintendő.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárásban nincs helye bizonyítás felvételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a

rendelkezésére álló iratok alapján dönt. /Pp.275.§ /1/ bekezdése, BH. 2002.29./

Az adózó az Art. 172.§ /1/ bekezdés 1/ pontja értelmében mulasztási bírsággal sújtható, ha az üzletlezárást a megjelenési kötelezettség elmulasztásával, az együttműködési kötelezettség megsértésével, vagy más módon akadályozza.

Az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a mulasztási bírság kiszabásának nem feltétele, hogy az adózó az üzletlezárás foganatosításának időpontjában rendelkezni is tudjon az érintett üzlettel. Az előzőekben nevesített törvényhely ugyanis azt a jogellenes tevékenységet, avagy mulasztást szankcionálja, amellyel az adózó megakadályozza, hogy az előre közölt időpontban az üzlet lezárható legyen. A mulasztási bírság alkalmazásának törvényi feltételeit azonban az Art. 97.§ /4/ és /6/ bekezdései értelmében az adóhatóságnak kell bizonyítania.

Az adóhatóság köteles a tényállást tisztázni és bizonyítani, és ennek során az adózó javára szolgáló tényeket is feltárni, és a nem bizonyított tény, körülmény - a becslési eljárás kivételével - az adózó terhére nem értékelhető.

Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy nem állnak rendelkezésre olyan dokumentumok, bizonyítékok, amelyek alapján érdemben vizsgálható illetve megállapítható lenne a különböző társaságok tagjai közötti személyi átfedés, összefonódás, illetve amelyekből követhető lenne a különböző társaságok által kötött üzemeltetésre vonatkozó szerződés, ezek felmondása, illetve ennek okai, a perrel érintett helyiségre vonatkozó ténylegesen üzlethasználat, illetve gazdasági tevékenység.

Az alperes nem folytatott le kapcsolódó vizsgálatot sem a különböző gazdasági társaságoknál, érdemben nem vizsgálta meg a V.V.Kft. tevékenységét, így azt sem, hogy az üzlet működtetésében ténylegesen miként, mi alapján, mikortól és hogyan vett részt. Ennél fogva nem állnak rendelkezésre olyan adatok tények és bizonyítékok, amelyek alapján a bíróság érdemben elvégezhetné a felperesi tevékenység, magatartás, különböző időpontokban tett vagy megtenni elmulasztott nyilatkozatok megalapozott és törvényes adójogi értékelését.

Az alperesi érveléssel ellentétben az elsőfokú bíróság nem olyan bizonyítási cselekmények elvégzésére hívta fel az adóhatóságot, amelyektől újabb értékelhető bizonyíték nem várható, hanem az érdemi döntést megalapozó bizonyítékok iratokhoz történő csatolására, a határozatokban történő nevesítésére, a határozatokba foglalt döntés megalapozott voltának alátámasztására, illetve ellenőrizhetőségére. Rámutatott e körben a Legfelsőbb Bíróság arra is, hogy az adóhatósággal való együttműködési kötelezettség

megsértésére alappal csak akkor vonható le okszerű és jogszerű következtetés, ha a különböző szerződések és felmondással kapcsolatos dokumentumok, illetve egyéb adatok (Pl. tanúvallomások, adózói nyilatkozat...stb) az iratok részét képezik, és az ezekkel kapcsolatos körülmények teljes körűen feltárásra és értékelésre kerülnek.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben nem sért jogszabályt, ezért azt a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pernyertes felperesnek a felülvizsgálati eljárásban felszámítható perköltsége nem merült fel. A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés a 6/1986. /VI.26./ IM rendelet 14-ában foglaltakon alapul.

Budapest, 2009. szeptember 10.

***Dr. Lomnici Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró,
Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró***